

RAHMI'NİN ARDINDAN...

Ne kadar zordur gidenin ardından yazmak. Bir yaşamın sona erişine tanıklık etmek... Onlarca yıl süren arkadaşlıktan ve dostluktan sonra ansızın ayrılıvermek... Üstelik, daha yapılacak ve yaşanacak pek çok şey varken...

Eczacılığı birlikte okumuştuk Rahmiyle. Eczacı olduktan sonra her birimiz Anadolu'nun bir yöresine dağıldık. Takvim yaprakları 1983 yılını gösterirken, Ahmet Akdağ, Suat Kışın ve ben, sevgili Rahmiyle mezuniyetimizden yıllar sonra Mersin'de yeniden buluştuk. Bu buluşma, meğer yaşamının geriye kalan 20 yılının başlangıcıymış Rahmi'nin.

Mesleki bilgi birikimi üst düzeydeydi.

Resime merak salmıştı yıllar sonra...

14 Mayıs eczacılık gününde "Sanatçı meslektaşlarımız" etkinliklerine çok sayıda yağlı boya çalışması ile katılmıştı. Sanata yakınlığı hep bilinirdi. Türk sanat müziğini ne güzel söylerdi.

Beyefendi kişiliği ve zerafeti bu denli öne çıkan, sevgi dolu ender insanlardan biriydi. O, her konuda doğru düşünen, doğru karar veren Rahmi, bir tek konuda haksızlık yaptı. Kendini hiç korumadı.

Sağlığı bozuldu son yıllarda... Diyabet bir yandan, böbrek yetmezliği diğer yandan. Hipertansiyon da cabası... Peritoneal diyalize başladı ve uzunca bir zaman

sürdü. Sonra hemodiyalize geçti. Adana-Mersin-Ankara arasında mekik dokunan günler başlamıştı.

İşler iyi gitmiyordu. Tam da o günlerin birinde, Doğu Hastanesi-'nde yatarken ziyaretine gitmişim. Bir ara göz göze geldik, hiç konuşmadan bakiştık bir süre... Yumuşak ve inançlı bir sesle "Umudumu yitirmedim, iyi olacak inşallah" dedi. Aslında birkaç cephede savaşmaktan yorgun düştüğü her halinden belliydi.

Ve bir süre sonra anladık ki; sevgili Rahmi'nin bu yorgun görüntüleri, onun aramızdan ayrılacağı günlerin yakın olduğunun habercisiymiş.

Cenazesinde herkes vardı, olması gereken... Eczacı meslektaşları, sınıf ve okul arkadaşları, Ankara'dan dostları... Hepimiz ordaydık.

Mezarı başında, onu toprakla örterken aklıma gelmişti... İçimden mırıldanmışım, "Gittiğin yerde, böyle zamansız giden epey dost ve arkadaş oldu. Hepsine selam götür, olur mu?"

Seni saygı ve sevgiyle selamlıyorum.
Ruhun şad olsun.

Ecz. Faik BURAKGAZI

ACI KAYBIMIZ

26 Ağustos 2003 tarihinde Anamur İlçesi eski temsilcilerimizden

Ecz. Ergun ATAY'ı

ve

1 Ekim 2003 tarihinde de Batuk Eczanesi Sahibi ve Mesul Müdürü

Ecz. Rahmi BATUK'u

kaybetmenin acısını yaşadık.

Meslektaşlarımıza Allah'tan rahmet, yakınlarına sabır diliyoruz.

Sizleri unutmayacağız...